

Arabische Lente bloedt

Legerdictatuur en moslimterrorisme, is dat wat Egypte te wachten staat?

- ▶ Leger sluit met coup tegen president Morsi een belangrijk deel van de bevolking uit
- ▶ Risico bestaat dat de Moslimbroederschap dit zal beantwoorden met terrorisme
- ▶ Jonge Egyptenaren blijven geloven in hun strijd voor democratie

De aanhangers van de afgezette president Morsi blijven hun leider trouw. © Imageglobe

Lieve WOUTERS

In juni 2012 verkozen met 52 procent van de stemmen, slonk de aanhang van president Mohamed Morsi in Egypte snel. De slabakkende economie en totalitaire trekken die Morsi begon te vertonen, brachten op 30 juni tussen de 15 en 33 miljoen Egyptenaren op de been om zijn aftreden te eisen. Begin juli maakte het leger een einde aan zijn presidentschap en greep de macht. Onder betogende Moslimbroeders werd door ordetroepen een ware slachting aangericht.

Op de militaire staatsgreep wordt binnen en buiten Egypte met gemengde gevoelens gereageerd.

Geeft deze nieuwe revolutie een doorstart aan de oorspronkelijke eisen of draait ze de vorige revolutie net terug en gaan we naar een nog wreder regime dan dat van Hosni Mubarak vóór de Arabische Lente? In Egypte ver-

tegenwoordigt de Moslimbroederschap weliswaar niet de volledige 52 procent van de bevolking die voor Morsi stemde bij de vorige verkiezingen, maar toch een aanzienlijk deel ervan. Kan een democratisch bestuur die gro-

te groep mensen zomaar aan de kant zetten? Uiteraard niet.

Her en der wordt al een vergelijking gemaakt met de situatie in Algerije, toen het Front Islamique du Salut (FIS) in 1991 op winst afstevende, maar het leger

boudweg besloot aan de macht te blijven en de verkiezingen te annuleren. Daarop kozen de islamisten voor het gewapende verzet. De burgeroorlog kostte tienduizenden het leven.

Voor de christenen in Egypte zit er niets anders op dan te blijven hopen op beterschap

In het Westen heerst ontgoocheling over de Arabische Lente, maar de internationale gemeenschap blijft het regime genereus steunen zonder echt aan te dringen op voorwaarden in verband met democratisering en mensenrechten. In een land waarin de tegenstellingen jarenlang werden onderdrukt, lijkt het compromis verder weg dan ooit.

Amnesty International laat weten dat met name de christenen, maar ook andere minderheden, blijvend te lijden hebben onder discriminatie door de overheid en onvoldoende bescherming door de ordediensten. Dat was onder Mubarak het geval, onder Morsi, maar ook nu nog. Voor hen zit er niets anders op dan te blijven hopen op beterschap.

Nu ook Paolo Dall'Oglio ontvoerd in Syrië?

Rebellen tonen geen enkel respect voor christelijke gezagsdragers die zich inzetten voor verzoening

Lieve WOUTERS

Inmiddels is het ruim honderd dagen geleden dat de bisschoppen Mar Gregorios Yuhanna Ibrahim en Boelos Yazigi, op de terugweg van onderhandelingen over de vrijlating van twee priesters, werden ontvoerd. De

Italiaanse jezuïet Paolo Dall'Oglio, die al ruim dertig jaar in Syrië woont en werkt, deelt nu mogelijk in hun lot. Nadat hij vorig jaar door het regime van president Bachar al-Assad het land was uitgezet, had Dall'Oglio onlangs toch kans gezien Syrië weer

binnen te komen. Bedoeling was een gesprek aan te knopen met aan al-Qaida gelinkte rebellen, in de hoop een aantal gijzelaars vrij te krijgen. Eerder was hij in zo'n poging geslaagd. Na 29 juli werd echter niets meer van hem vernomen. Zelf had hij vrijdag 2 augustus als streefdoel genomen. Eerder hoefde niemand zich ongerust te maken.

Ondergang van het land

De ontvoeringen worden door de christenen ter plaatse als bijzonder pijnlijk ervaren en zelfs als een teken van de ondergang van hun land, omdat in het Oosten traditioneel veel respect wordt opgebracht voor religieuze gezagsdragers. De breuk met die

traditie versterkt de vrees van velen dat de revolutie is overgenomen door buitenlandse onruststokers, die er een heel andere agenda op nahouden dan die van de Arabische Lente. Dall'Oglio zelf beweerde vorig jaar al dat de Syrische christenen een onontkoombaar lot wacht: de volledige exodus uit dit Bijbelse land.

In een interview met het Franse tijdschrift *La Vie* legde de jezuïet in mei nog zijn beweegredenen uit om de kant te kiezen van de oppositie en zelfs van de rebellen tegen het regime van Assad.

Dall'Oglio: „Ik zet me al vijftien jaar in voor meer democratie in

Syrië. Ik heb daarin gefaald. Europa en de hele internationale gemeenschap hebben daarin gefaald. De jonge Syriërs, moslims en christenen, zijn de straat opgekomen om hun ongeduld te tonen. Aanvankelijk, in de lente van 2011, deden ze dat via de vrijheid van meningsuiting. Ze vroegen geen omverwerping van het regime, alleen openheid. De manifestanten werden echter vermoord en gefolterd. Dan dringt de gewapende revolutie zich op. Er was geen alternatief.”

„Als ik met rebellen van al-Qaida praat, is het niet omdat ik hun ideeën steun, maar om een concreet probleem op te lossen.”

Advertentie

Mijn Stannah Starla, de stijl die me bevalt, de teruggevonden vrijheid ...

Documentatie en gratis prijsofferte op
 info@stannah.be 0800 95 950 www.stannah.be

Naam + Voornaam
 Adres
 Postcode Stad
 Tel: E-mail

Stannah bvba, Poverstraat 94, 1731 Relegem **Stannah**

Advertentie

GOEDKOOPSTE in zijn assortiment

Per kg

Everyday belegen gouda sneden ± 500 g

€ 6,30/kg

colruyt laagste prijzen

Moslims en christenen demonstreren voor de vrijlating van hun vertrouweling, de jezuïet Paolo Dall'Oglio. © Imageglobe